

Lov nr. 118 af 13. april 1938 om sindssyge personers hospitalsophold

som ændret ved lov nr. 175 af 11. juni 1954, jf. lov nr. 182 af 7. juni 1958 og lov nr. 225 af 7. juni 1972

§ 1. Denne lovs bestemmelser angår behandling af sindssygdomme på stats- eller kommunale hospitaler eller på private helbredelsesanstalter, som er autoriserede til at modtage sindssyge til behandling. Autorisationen meddeles af justitsministeren efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen og skal søges fornyet, når anstalten skifter ledende læge. En meddelt autorisation kan til enhver tid tilbagekaldes.

Stk. 2. Indlæggelse og tilbageholdelse af en sindssyg mod dennes vilje må kun finde sted på de i stk. 1 nævnte hospitaler og helbredelsesanstalter.

§ 2. Uden for de tilfælde, hvor en sindssyg person selv undergiver sig fornøden lægebehandling, påhviler det hans nærmeste, når de skønner, at han er så sindslidende, at behandling er påkrævet, at tilkalde en læge. På grundlag af de ham givne eller af ham indhentede yderligere oplysninger skønner lægen efter foretagen undersøgelse af patienten, om denne må anses for at være sindssyg, og afgør i så fald, om han bør indlægges på et sindssygehospital eller en autoriseret helbredelsesanstalt. Sådanne foranstaltninger er de nærmeste da berettigede til at iværksætte.

Stk. 2. Såfremt den tilkaldte læge finder, at det vil være uforsvarligt, at den syge ikke indlægges til behandling på et sindssygehospital eller en helbredelsesanstalt, fordi den syge er farlig for sig selv eller for andre, er de nærmeste pligtige at foretage det videre fornødne til indlæggelsens gennemførelse. Tilsvarende pligt påhviler ligeledes de nærmeste, når den tilkaldte læge finder det uforsvarligt at undlade indlæggelse, fordi udsigterne for den syges helbre-

delse væsentlig vil forringes, hvis indlæggelse ikke finder sted, og lægens skøn godkendes af amtslægen på den syges hjemsted, i København af stadslægen.

Stk. 3. Ved en persons nærmeste forstås de, hvem forsorgen for personen retlig eller faktisk påhviler, såsom indehaver af forældremyndighed, værge, lavværge, ægtefælle, myndige børn, forældre, andre nære slægtninge eller de, hos hvem personen har til huse, eller hvem det ifølge de foreliggende omstændigheder påhviler at drage omsorg for personen.

Stk. 4. Bestemmelsen i lov nr. 181 af 20. maj 1933 om offentlig forsorg § 252, stk. 1, forbliver ved magt, således at de nærmeste forstås som foran i stk. 3 angivet.

Stk. 5. For så vidt ikke andre drager omsorg for den syge, påhviler det politiet at træde til.

§ 3. Indlæggelse til behandling af sindssyge kan kun ske på grundlag af en lægeerklæring, som hviler på en inden for de sidste fire uger før indlæggelsen foretagen undersøgelse. Bortset fra de tilfælde, hvor den pågældende indlægges i henhold til sin egen begæring, skal lægeerklæringen være udstedt af en læge, der ikke er ansat ved sindssygehospitalet eller helbredelsesanstalten. I særlig påtrængende tilfælde kan indlæggelse dog finde sted, uden at lægeerklæring foreligger, men sådan erklæring skal da så vidt muligt fremskaffes i løbet af tre dage efter indlæggelsen.

§ 4. Vedkommende overlæge træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne for indlæggelse er opfyldt, og hvorvidt patienten bør modtages til behandling for sin sygdom.